

Any 29, núm. 43, Diumenge XXX de durant l'Any, 28 d'octubre de 2007.

FESTA DE TOTS SANTS I COMMEMORACIÓ DELS FIDELS DIFUNTS

Festejar tots els Sants és esguardar aquells que ja posseeixen l'heretatge de la glòria eterna. Aquells que han volgut viure de la seva gràcia de fills adoptius i que han deixat que la misericòrdia del Pare vivifiqués cada instant de la seva vida. Els Sants contempen el rostre de Déu i frueixen plenament d'aquesta visió. Són els germans grans que l'Església ens proposa com a models, perquè, encara que pecadors com cada u de nosaltres, ells van acceptar de deixar-se trobar per Jesús, a través dels seus desigs, les seves febleses, els seus sofriments, i també les seves tristesses. A l'endemà de Tots Sants és la Commemoració de Tots els Fidels Difunts, dia en què preguem especialment per ells, perquè el Senyor els admeti a gaudir de la llum del seu Rostre.

FESTA DE TOTS SANTS: A LES 12:00, MISSA AL CEMENTIRI DE SARRIÀ.

A la Parròquia, les misses són com cada diumenge: el dimecres 31 d'octubre, vigília de la

Festa: a les 18:00 i a les 20:15.

El dijous, 1 de novembre: a les 8:3; 10:00; 11:30, 13:00 i 20:15.

COMMEMORACIÓ DE TOTS ELS FIDELS DIFUNTS. El divendres, 2 de novembre, se celebrà Missa, a les 8:00; 10:00 i 20:15.

EXPOSICIÓ DE SANTÍSSIM SAGRAMENT. A les 19:15, a la Capella de la Puríssima, i cada diumenge, mitja hora de pregària i adoració silencioses davant Crist-Eucaristia. Pregària per les vocacions.

ESCOLA DE PREGÀRIA. Dimecres vinent, 31 d'octubre, a les 10:30, a la Capella del Santíssim. La dirigirà Mn. Manel. L'Escola comença a ser seguida per un bon grup de persones. No cal cap inscripció.

COL·LECTA DEL DOMUND. Fins avui hem recollit **9.038'50 €**. Amb tot, si hi ha persones que no han fet encara el seu donatiu, poden fer servir els sobres que hi ha a les bústies.

L'AGENDA DEL CENTRE PARROQUIAL. Divendres 9 i 10 de novembre, a les 21 h. *Teatre Musical* (espectacle còmic amb música en directe): "T'estimo, ets perfecte, ja et canviaré!" (grup SOM-HI) **Diumenge 11 de novembre, a les 18 h.** *Màgia a Sarrià* amb els mags Tito's Magic, Gonzalo's, Aliskim &. Presentat pel mag Arnau. Direcció: Albert Baraldés. ***El nostre Centre Parroquial necessita col·laboradors voluntaris! Les persones interessades poden trucar al 675567393**

JOVES, PARTICIPEU EN LA 4ª SETMANA DE CINEMA ESPIRITUAL. En aquesta quarta edició l'entitat es planteja una col·laboració més estreta amb SIGNIS (Asociación Mundial Católica para la Comunicación) Les projeccions tindran lloc **als Lluïsos d'Horta, Carrer Feliu i Codina 7 i 9** de Barcelona (més informació a la web: setmanacinemaespiritual.org)

“L’ESGLÈSIA, BOC EXPIATORI”

Extracte de l’entrevista al teòleg Olegario González de Cardedal

“*IL Regno-Attualità*” (Núm. 1019, 15-09-2007)

Olegario González de Cardedal és un dels teòlegs espanyols més importants. Valorat, reconegut i respectat arreu d’Europa, tan en el món teològic com en el món cultural en general. Interessant el seu anàlisi sobre alguns mitjans de comunicació. L’entrevista, amb el títol de “*Uno sguardo lontano*, li va fer Francesco Strazzari. El teòleg coincideix amb les declaracions de l’ambaixador espanyol davant la Santa Seu a “*Vida Nueva*” del 20 d’octubre: “*El grup PRISA ha pres una línia editorial marcadament contrària a l’Església. I li puc dir que amb una deformació important de la veritat. En uns cassos s’han tergiversat paraules i actuacions de l’actual Papa en temes variats*”

Un article recent de l’escriptor Gustavo Martín Garzo afirmava que “poques coses han tingut una influència nefasta sobre la nostra història com l’actual catolicisme militant”. ¿Comparteix aquest judici despietat?

L’article cal llegir-lo sobre un doble fons: el diari i el context en el qual ha estat escrit. Els articles de crítica a l’Església catòlica són una constant al diari “*El País*”. D’altra banda aquest és el diari que més es ven a l’exterior perquè des de les vuit del matí es troba a tots els quioscos. I així la seva visió ideològica de la realitat eclesial espanyola és la que és presa en consideració a l’exterior. L’article és més aviat una antologia de llocs comuns. El context és el d’una classe política que rellegeix la història precedent a la recerca de culpables, volent retornar ideològicament a la segona república i escriure de nou la història de la guerra civil. L’Església és el “*boc expiatori*”, al qual es poden endossar impunement totes les culpes.

Un exemple podria ser la qüestió de l’hora d’educació per a la ciutadania. El Consell Permanent de l’Episcopat ha publicat cinc notes des de quan es va posar fil a la llei orgànica sobre la instrucció i la declaració del 20 de juny, aprovada per unanimitat, encara és més crítica. ¿Com és que els bisbes han escollit uns tons tan durs?

El problema de la nova matèria imposada pel govern socialista, “*Educación para la ciudadanía*”, no és un mer detall escolar, perquè es tracta d’un instrument amb el qual es vol transferir a les institucions educatives el projecte antropològic fonamental del Partit socialista. En aquest projecte hi ha allò que podem anomenar “una mutació antropològica” de la visió sobre l’home i la dona en el matrimoni, sobre la sexualitat com a element determinant de la vida humana, la qual cosa redueix, implícitament i contemporàniament, l’horitzó transcendent de la vida humana.

És una inversió del que ha estat la visió precedent, i no només de la visió cristiana. Si s’hagués volgut realment una hora d’educació cívica i amb aquest objectiu s’hagués proposat l’estudi de la Constitució espanyola i de les declaracions internacionals sobre els drets humans, ningú no hauria protestat, i encara menys l’Església. Tanmateix, aquells que han inspirat els programes per a aquesta matèria són els mateixos que van redactar el “*Manifiesto del Partido socialista*”, on s’acusen els monoteismes d’incapacitat per assumir la raó moderna, de generar violència i, en concret, s’acusa l’Església catòlica de ser incapaç de viure en un règim democràtic. El socialisme espanyol no ha acomplert el procés de revisió que han realitzat des de fa temps els socialismes europeus, els quals s’han alliberat de tics antireligiosos, revisió que ha fet possible als catòlics la col·laboració en el seu interior. A Espanya, sense cap relectura crítica, s’ha passat del marxisme a un pragmatisme del poder. Aquest rerafons de tensió entre una cultura de la fe i una cultura de la no creença explica les actuals friccions entre el govern socialista i l’Església catòlica.

¿Quins són els principals punts de vista controvertits?

Les relacions entre Estat i Església estan regulats pels Acords entre la Santa Seu i el govern espanyol: des del punt de vista jurídic-canònic, per tant, les relacions són correctes. En els fets, però, l’Espanya d’avui està escindida en dos: una part de la societat espanyola s’adhereix al projecte de Zapatero i l’altra part que el refusa. Segons alguns analistes aquest projecte es basa sobre tres pilastres en vistes d’una diversa configuració d’Espanya: el pas de la monarquia a la república, la transició des d’un organisme nacional unificat a la independència de les regions i la reducció del rol del cristianisme i de l’Església a cultura i expressió de la consciència dels ciutadans. D’altra banda, tot això es realitza més amb silencis, omissions o accentuacions negatives que no amb una legislació positiva en contra de l’Església, cosa que seria impopular.

Gran part de la societat, en efecte, no està disposada a acceptar que un poder polític imposi un projecte ideològic. En el pla de la vida quotidiana, de les comunitats locals, la relació de l’Església amb la societat és de proximitat i col·laboració. Perdura un fons anticlerical que és comprensible com a reacció en relació a una Església que ha tingut tant poder, que en alguns moments ha estat una força dominant, especialment en els anys de Franco. D’altra banda, cal reconèixer que l’Església és a l’avantguarda en el camp social i en l’àmbit de la marginació, amb el seu compromís en favor dels drogadictes, dels malalts de sida, dels malalts terminals. Moltíssimes institucions que s’interessen per aquestes necessitats pertanyen a l’Església catòlica.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Dissabtes i Vigílies de festa:** 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15.
Confessions: dies feiners de 8:15 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals.
Despatx Parroquial: **Dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00** (exceptuant festes i vigílies de festa).
Adreces: **Rectoria i Despatx parroquial** – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. **Tel:** 93 203 09 07.
Centre Parroquial – c/ Pare Miquel de Sarrià, 8. **Tel:** 93 203 97 72.
Càritas Parroquial: (entrant per c/Arquitecte Mas, 3). **Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel:** 93 203 03 39.
Web: www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net